

คู่มือ

จต្រยាបនណោការី มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

គុម៌ខេត្ត ទរយាបននាការ

មហាផ្ទៃទាន់ប្រជាធិបតេយ្យ

สาส์นจากนายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คุณเมืองรยานบรรณอาจารย์นับเป็นประมวลความประพฤติที่ก้าวนัดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้
อาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์ รวมทั้ง
สถาปัตยกรรมและศิลปะที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่การท่องเที่ยว การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม
และศิลปะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิด
การพัฒนาและยังคงความงามของสถาปัตยกรรมและศิลปะในประเทศไทย ตลอดจนการสนับสนุน
ให้เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูสถาปัตยกรรมและศิลปะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม

ผู้มีขอขอบคุณคุณดูจัดทำคุณเมืองรยานบรรณอาจารย์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าจะ
นำไปใช้ประโยชน์ตามที่ตั้งใจไว้ ด้วยความนับถือและ 존ศ

นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

(ศาสตราจารย์พิเศษ ขอมจิน จันทร์สกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรของประชาชนที่มีศักดิ์ศรี และต้องขับเคลื่อนตัวอย่างจริงธรรมบุคลากร ของมหาวิทยาลัย จึงต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบ ซึ่งสัตย์สุจริต ครองตนเป็นแบบอย่างที่ดีงาม และ ถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน และบุคคลทั่วไปรวมทั้งปฏิบัติ ต่อผู้อื่นด้วยความเอื้ออาทร เอาใจใส่ด้วยคุณธรรมแห่งพรมวิหารสี่ ชั้นกรอบพั้วสาย เมทตา กรุณา มุทิตา และอุเบกษา

สภาพอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้จัดทำเอกสาร “คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” เพื่อให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้นำจรรยาบรรณ หรือแนวทาง ปฏิบัติต้านจริยธรรมไปยึดถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างระบบความคิด และการประพฤติ ปฏิบัติอันดีงาม ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ดีงามอย่างยั่งยืนในอนาคต

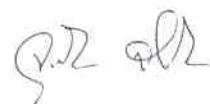
ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำเอกสารฉบับนี้ทุกท่าน หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าเอกสารคู่มือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประพฤติ และปฏิบัติอันจะนำไปสู่ความสำเร็จใน หน้าที่การทำงาน และสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนความสุข ความเจริญ ความวัฒนธรรมศักดิ์สิทธิ์

ศาสตราจารย์บระกอบ วิจันฤก
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ได้ดีดีอันมีคุณค่าและส่งเสริมเกียรติคุณเชื่อถือของตัวเอง และมหาวิทยาลัยดังนั้นสภามหาวิทยาลัยเลราชธานีจึงได้มอบหมายให้สภากาชาดไทยจัดทำ “คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยเลราชธานี” ฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้อาชารย์ทุกท่านได้ศึกษา และปฏิบัติตามจรรยาบรรณอาจารย์ 9 ที่มีอยู่ในคู่มือฉบับนี้

ในนามของสภากาชาดไทยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และคณะกรรมการจัดทำห่วงเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อชื่อเสียงของอาจารย์ และมหาวิทยาลัยเลราชธานีสืบไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ จิตต์เจริญ)
ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จระยาบธรรมอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ความเป็นมา

วิชาชีพօ劬อาจารย์เป็นวิชาชีพที่มีเรียรดิ เป็นคนที่มีความรู้มีความสามารถ มีประสบการณ์ทักษะ และศิลปะ ในด้านวิชาการแล้ว ยังจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่สมควรต่ารงตนให้เป็นที่เคารพนับถือ ศรัทธาของศิษย์ และบุคคลทั่วไป ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา มีการกำหนดครรภาระบรรณวิชาชีพօ劬อาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดตามดังนี้ ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้สภากาชาดยเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำคู่มือจระยาบธรรมวิชาชีพօ劬อาจารย์ เพื่อเผยแพร่ให้อาจารย์ของสถาบันทราบ โดยให้อาจารย์เข้าใจเป็นทางเดียวกันในการต่ารงตนอย่างภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

ประสรศ

เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงให้ที่เชื่อถือครั้งท่านแก่บุคคลทั้งหลาย ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพอาจารย์

๑๔.

ยานธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ กำหนดขึ้น เพื่อรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณ (ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.๒๕๓๐)

ยานธรรม หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิกอาชีวียนเป็นลายลักษณ์ อักษรหรือไม่ก็ได้ (ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.๒๕๔๒)

จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จรรยาบรรณข้อที่ 1

อาจารย์ต้องรักและให้ความเมตตาศิษย์โดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์ ให้ความเคารพและสนับสนุนหัวหน้าลักษณะ

การแสดงออกของบุคคลในทางที่ดี เป็นผลมาจากการวินิจฉัยที่ดีและความเชื่อดีอีกด้วย ต้องของบุคคล บุคคลที่มีความรักและเมตตาอย่างแสดงออก ด้วยความประณานิจที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่น มีความสุภาพ ใฝ่ต่องดึงผลแล้วเจงแสดงออกอย่างจริงใจ อาจารย์จึงต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นผลให้พุทธิกรรมของอาจารย์ที่แสดงออกต่อศิษย์ เป็นไปในทางสุภาพ เอื้ออาทรส่งผลดีต่อศิษย์ในทุกด้าน

คำอธิบาย

อาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์โดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์ ให้ความเคารพและสนับสนุนหัวหน้า หมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ ความสนใจของศิษย์อย่างจริงใจ สมควรล้องกับความเคารพ การยอมรับ การเห็นอกเห็นใจ ต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์ จนเป็นที่ไว้วางใจเชือก็และชื่นชมได้ รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนาครอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน พฤติกรรมที่สำคัญ

1. สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึงพอใจและวางใจได้ของศิษย์ ด้วย เช่น
 - 1.1 ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์
 - 1.2 รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือ
 - 1.3 ร่วมท่ากิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
 - 1.4 สนทนากับศิษย์
2. ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ตามสภาพ ปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์ ด้วย เช่น
 - 2.1 สนใจความและค่าตอบแทนของศิษย์ทุกคน
 - 2.2 ให้โอกาสศิษย์แต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความสนใจ และความสนใจ
 - 2.3 ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์
 - 2.4 รับการันต์หมายของศิษย์เกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนงานอีก
3. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์ ตามความสนใจ ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์ ด้วย เช่น
 - 3.1 มอบหมายงานตามความสนใจ
 - 3.2 จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่างของศิษย์ เพื่อให้แต่ละคน ประสบความสำเร็จเป็นระยะอยู่เสมอ

- 3.3 แนวแนวทางที่ถูกใจแก่เด็กชั้นปฐม
3.4 บริการทางเรื่องกับอาจารย์ สู่ปักครอง เพื่อนักเรียน เพื่อหาสาเหตุ และวิธีแก้ปัญหางานศิษย์

4. แสดงผลงานที่ภูมิใจของเด็กทั้งในและนอกสถานศึกษา ด้วยร่างเขียน
4.1 ตรวจผลงานของเด็กอย่างล้มเหลว
4.2 แสดงผลงานของเด็กในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ
4.3 ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของเด็กที่ประสบผลสำเร็จ

รายบรมนข้อที่ 2

อาจารย์ด้วยความสำนึกรักภักดี ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดึงงานให้ แก่
เยื่ออย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
กึกกอก

อาจารย์ที่ดี ต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เรียนรู้ได้ อย่างเต็มศักยภาพ และถือว่า
การรับผิดชอบของตนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกชึ้นผลแห่งการพัฒนานั้นแล้ว อาจารย์จึง^๔
งเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคน และทุกคน เลือกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย
ภาษาสมสูচต์ต้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้น ดำเนินการให้ศิษย์ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียน
เกิดผลอย่างชัดแจ้ง และยังกระตุ้นให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่อง เพื่อความเรียบง่ายของงาน
งานไม่มีที่สิ้นสุด

อาจารย์ต้องอนุมัติ ลั่งสอน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงามให้เกิดแก่เด็กๆ ทางเดินความสามารถด้วยความเป็นสุขที่ใจ หมายถึง การดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนด กรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในเด็กด้วยอย่างแท้จริง การจัดให้เด็กมีความรับผิดชอบ เป็นเจ้าของ การเรียนรู้ตลอดจนการประมีนร่วมกับเด็กเป็นผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการ น้ำใจภายนหลังบทเรียนต่างๆ ด้วยความปราณາที่จะให้เด็กยั่งคุณและทุกคนพัฒนาได้อย่าง คึกคักภายใน

คิกรรนสำคัญ

1. อบรม สังสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่าง มุ่งมั่นและด้วยใจ ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 สอนเดิมเวลา ไม่เบียดบังเวลาของศิษย์ไปผลประโยชน์ส่วนตน
 - 1.2 เอาใจใส่ อบรม สังสอนศิษย์ตามเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน
 - 1.3 ชูทิวเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
 - 1.4 ไม่ละทิ้งรั้นเรียนหรือขาดการสอน โดยไม่มีเหตุอันควร

2. อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อายุร่วมเดือน
ศักยภาพ ด้วยวิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับศิษย์
- 2.1 เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับศิษย์
 - 2.2 ให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง
 - 2.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ
 - 2.4 สอนเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ
 - 2.5 กำหนดเป้าหมายที่ทำให้หาย และพัฒนา
 - 2.6 คัดเลือกกิจกรรมการเรียน การสอนที่นำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของ
การเรียนการสอน
 - 2.7 ประเมิน ปรับปรุง ให้ได้ผลจริง
 - 2.8 ภูมิใจเมื่อศิษย์พัฒนา
3. อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วย
ความบริสุทธิ์ใจ ด้วยวิธีการที่
- 3.1 อบรมสั่งสอนด้วยไม่เลือกที่รักมากที่สุด
 - 3.2 มอบหมายงานและตรวจสอบงานด้วยความยุติธรรม

จัดรายการสอนข้อที่ 3

อาจารย์ต้องประพฤติ และปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้ง ทางกาย วาจา และใจ
หลักการ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรม จำเป็นต้องมีต้นแบบที่ดี เพื่อให้ศิษย์ยึดถือและนำไป
ปฏิบัติตาม อาจารย์ที่ดีจะถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่าง เช่น อาจารย์
แสดงตนเป็นตัวอย่างนี้ถือว่าอาจารย์เป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์อย่างแท้จริง

คำอธิบาย

การประพฤติปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของอาจารย์
ที่ศิษย์สามารถสังเกตรับรู้ได้ เช่น และเป็นการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูง
ตามค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ตระหนักว่าพฤติกรรมการแสดงออกของอาจารย์มีผลต่อการพัฒนา
พุฒนาระบบที่ดีอยู่เสมอ ด้วยวิธีการ

 - 1.1 ประเมินตระหนักรู้ในกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศิษย์
 - 1.2 ไม่ใช้แรงกดดันหรือแสดงความเดือนเชยต่อหน้าศิษย์
 - 1.3 ม่องโลกในแต่เดียว

2. พูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์ และสังคม
ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 “ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว
 - 2.2 “ไม่นินทาหรือชูตัวส่อเสียด
 - 2.3 “ไม่พูดจาดูถูกเหยียดหดหามผู้อื่น”
3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีสอดคล้องกับค่าสอนของตน และวัฒนธรรมประเทศ
อันดีงาม ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่ดีอยู่เสมอ และบุคลิกภาพที่ดี
 - 3.2 แต่งกายสะอาดสวยงามเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
 - 3.3 แสดงกริยาમາຍາทดูภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
 - 3.4 ตรงต่อเวลา
 - 3.5 แสดงออกซึ่งนิสัยที่ดีในการประยัด ชื่อสัคย อุดหน และสามัคคี มีวินัย
 - 3.6 รักษาสาธารณสมบัติ และดิ่งเด็กผู้อื่น
 - 3.7 “ไม่ประพฤติติดในเชิงร้ายสาภัยศิษย์
 - 3.8 “ไม่ประพฤติผิดศีลธรรมในเชิงร้ายสาภัย

รายบารณฑ์ที่ 4

อาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติที่ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และ
จิตของศิษย์

กิจกรรม

การแสดงออกของอาจารย์ได้แก่ กิจกรรมย้อมน้ำฝนในทางบากหรืออบ ต่อความเจริญเติบโตของ
ฯ เมื่ออาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกๆ ด้านของศิษย์ จึงต้องพิจารณาเลือก
ดูแต่ละพิพากษ์การแสดงออกที่มีผลทางบวก พึงระวังและละเว้นการแสดงดีๆ ที่นำไปสู่การหลอก
ลวงด้วยความก้าวหน้าของศิษย์ทุกๆ ด้าน

อธิบาย

การไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติที่ต่อความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังคม
ของศิษย์ หมายถึง การตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษ หรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใด ที่นำไป
สู่ผลกระทบที่เพียงปาราดานหรือเพิ่มพูนติกรรมที่ไม่เพียงปาราดาน
ติกรรมที่สำคัญ

1. ละเว้นการกระทำให้ศิษย์เกิดความกระหายน้ำต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
- ๑. ไม่บ่นในตัวของศิษย์มาด้วยเดือน

2. ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

- 2.1 ไม่ทำร้ายร่างกายศิษย์
- 2.2 ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด
- 2.3 ไม่จัดหรือปล่อยปละละเลยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อศิษย์
- 2.4 ไม่ใช้ศิษย์เกินกว่าเหตุ

3. ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม ของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

- 3.1 ไม่ตัดสินค่าตอบแทนโดยยึดค่าตอบของอาจารย์
- 3.2 ไม่คุ้คร้าวเติมศิษย์ที่เรียนรู้ร้าว
- 3.3 ไม่ชักชวนโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์
- 3.4 ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้ศิษย์

บรรยายบรรณข้อที่ 5

อาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในกระบวนการปฏิบัติหน้าที่ความปกติ และไม่ให้ศิษย์ กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมีขอบ หลักการ

การใช้คำแนะนำหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์ในส่วนโดยมีขอบ ย่อมทำให้เกิดความ ล้าเอียงในการปฏิบัติหน้าที่ สร้างความไม่สงบภาพ นำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพ ตั้งนั้น อาจารย์จึงไม่แสวงหาประโยชน์อันมีการได้จากศิษย์ หรือให้ศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ ตนโดยมีขอบ

คำอธิบาย

การไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในกระบวนการปฏิบัติหน้าที่ปกติ และไม่ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมีขอบ หมายถึง การไม่กระทำการใดๆ ที่จะได้มาซึ่งผล ตอบแทนเกินสิทธิที่พึงมีพึงได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

ມຸດີກຣມທີສໍາຄັນ

1. ໃນຮັບໂຮງແສງໜາປະໂຍ້ນມີຕໍ່າ ອັນມີຄວາມຈາກຕິຫຍໍ ດ້ວຍຢ່າງເຊັ່ນ
 - 1.1 ໃນຫາຮາຍໃຫ້ຈາກການນໍາສິນຕໍ່າມາຂ້າຍໃຫ້ຕິຫຍໍ
 - 1.2 ໃມຕົດສິນຜລງຈານໂຮງໝາກເຮັດວຽກ ຕີຍມີສິ່ງແລກປ່ອຍືນ
 - 1.3 ໃນບັນດັບໂຮງສ້ວັງເຈົ້າໃຫ້ຕິຫຍໍມາເຮັດວຽກພຶ່ເຫຼື່ອຫາຮາຍໃຫ້
2. ໃນໄຟຕິຫຍໍເປັນເຄື່ອງມືອາປະໂຍ້ນໃຫ້ກັບຕົນໂດຍມີຂອບດ້ວຍກູ່ນາມຍາ
ຂົນບອຮຣມເນື່ອມປະເປັນທີ່ອຄວາມຮູ້ສົກຂອງສັງຄມ ດ້ວຍຢ່າງເຊັ່ນ
 - 2.1 ໃນນໍາມືລັງຈານຂອງຕິຫຍໍໄປແສງໜາປະໂຍ້ນສ່ວນຕົນ
 - 2.2 ໃນໄຟແຮງຈານຕິຫຍໍເພື່ອປະໂຍ້ນສ່ວນຕົນ
 - 2.3 ໃນໄຟທີ່ອຈ້າງຈານຕິຫຍໍໄປທີ່ເສີ່ງຜິດກູ່ນາມຍາ

ຮຽນບຽນຂໍ້ອຳນວຍ 6

ອາຈາຍຮັບເຫັນວ່າພັດນາຄົນທີ່ໄຟໃຫ້ນິວີ້າເຊີ່ພ ຕ້ານບຸກລິກກາພ ແລະວິສີ່ຍ້ທັນໃຫ້ກັນຕ່ອພັດນາກາຮ
ເງິນຫາກາຮ ເຫຼັກຮູ້ກິຈ ສັງຄມ ແລະກາຮນີ້ອງອູ່ເສັມອ
ລັກກາຮ

ສັງຄມແລະວິທາກາຮມີກາຮພັດນາແລະເປີ່ຍືນແປລັງອູ່ເສັມອ ດັ່ງນັ້ນອາຈາຍໃຫ້ກູ່ນະຜູ້ພັດນາ
ກົມພາກກມນຸ່ງຍົງ ລຶ່ງທີ່ອງກັນນາຕົນເອງໃຫ້ກັນຕ່ອຄວາມເປີ່ຍືນແປລັງແລະ ແນວໃນນີ້ທີ່ຈະເປີ່ຍືນແປລັງໃນ
ກາຄົດ

ເອົ້ານາຍ

ກາຮພັດນາຄົນເອງທີ່ໄຟໃຫ້ນິວີ້າເຊີ່ພ ຕ້ານບຸກລິກກາພ ແລະວິສີ່ຍ້ທັນ ໃຫ້ກັນຕ່ອກາຮພັດນາທາງ
ໄຍກາກາຮ ເຫຼັກຮູ້ກິຈ ສັງຄມແລະກາຮນີ້ອງອູ່ເສັມອໝາຍດີ່ກາຮໄຟຮູ້ ທີ່ກົມກັນຄວ້າ ອີເຣີມສັຮ້າງສົຮ້າຄ
ການນີ້ແນ່ໃຫ້ກັນລົມຍື ທັນເຫດກາຮນ ແລະກັນຕ່ອກາຮເປີ່ຍືນແປລັງ ທີ່ຈັດຕ່ານ ເຫຼັກຮູ້ກິຈ ສັງຄມ ກາຮນີ້ອງ
ຮະຫັກໂນໂລຢີ ສາມາຮຖືພັດນາບຸກລິກກາພແລະວິສີ່ຍ້ທັນ

ມຸດີກຣມທີສໍາຄັນ

1. ໄສີຈີກົມກັນຄວ້າ ອີເຣີມສັຮ້າງສົຮ້າຄຄວາມຮູ້ໃໝ່ທີ່ເກີຍກັບວິຊາເຊີ່ພອູ່ເສັມອ
ດ້ວຍຢ່າງເຊັ່ນ
 - 1.1 ໄກວາມຮູ້ຈາກເອກສາ ຕໍ່າງ ແລະສື່ອດ້າງຕາມໂຄກສ
 - 1.2 ຈັດທໍາແລະເນັ້ນພົມມື້ນໍາມາຫຼັງກັນຕ່ອກາຮພັດນາ
 - 1.3 ເຫັນວ່າມີປະຫຼຸມ ອົບນີ້ ສັນນາ ຮັບພື້ນດຳນັກງານທີ່ກົມກັນຄວ້າ
2. ມີຄວາມຮອບຮູ້ ທັນສັນຍ ທັນເຫດກາຮນ ສາມາຮຖືນໍາມາວິເຄຣະໜ ກຳນົດເປັນໝາຍ
ແນວທາງພັດນາຄົນແລະວິຊາເຊີ່ພ ທັນຕ່ອກາຮເປີ່ຍືນແປລັງ ທາງດ້ານເຫຼັກຮູ້ກິຈ
ກາຮນີ້ອງອູ່ເສັມອ
 - 2.1 ນຳຫັກໂນໂລຢີທີ່ແນ່ມະສົມມາໃຫ້ປະກອບກາຮເຮັດວຽກ
 - 2.2 ຕິດຕາມຂ່າວສາຮ ເຫດກາຮນບ້ານນີ້ອງເຫຼັກຮູ້ກິຈ ສັງຄມ ກາຮນີ້ອງອູ່ເສັມອ
 - 2.3 ວາງແນນພົດນາຕົນເອງແລະພັດນາກາງນານ

3. พัฒนาตนเองทางด้านบุคลิกภาพ กิริยา วาจา ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.2 แต่งกายดูสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
 - 3.3 มีความกระตือรือร้น แสดงทันต่อกรอบและสังคม

จรรยาบรรณข้อที่ 7

อาจารย์ต้องรักและศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร หลักการ

ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตน ยอมทำให้ทำงานอย่างมีความดุขและมุ่งมั่น ยันจะส่งผลให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง ดังนั้น อาจารย์ยอมรัก และศรัทธาในอาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์ด้วยความเต็มใจ

คำอธิบาย

ความรัก และศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์ หมายถึง การแสดงออกด้วยความเชื่อม และเชื่อมั่นในอาชีพอาจารย์ด้วยตระหนักรู้ว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม อาจารย์เพียงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และภูมิใจ รวมทั้งปักป้องเกียรติภูมิของอาชีพอาจารย์ เข้าร่วมกิจกรรม และสนับสนุนองค์กรวิชาชีพอาจารย์ พฤติกรรมที่สำคัญ

1. เชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นอาจารย์ และองค์กรวิชาชีพ ว่ามีความสำคัญ และจำเป็นต่อสังคม ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 ชื่นชมในเกียรติและรางวัลที่ได้รับและรักษาระ霆ไว้อย่างเสมอเดือนเดือน ปลาย
 - 1.2 ยกย่องชื่นชมเพื่อนอาจารย์ที่ประสบผลสำเร็จ
 - 1.3 เมยแพร์ผลสำเร็จของตนเองและเพื่อนอาจารย์
 - 1.4 มีความภาคภูมิใจในอาชีพอาจารย์
2. เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพอาจารย์ และสนับสนุนหรือเข้าร่วม หรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กร
 - 2.2 ร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น
 - 2.3 เป็นกรรมการหรือคณะกรรมการขององค์กร
3. ปักป้องเกียรติภูมิของอาจารย์ และองค์กรวิชาชีพอาจารย์ ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 เมยแพร์ประชาสัมพันธ์ ผลงานของอาจารย์ และองค์กรวิชาชีพ
 - 3.2 เมื่อมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับงานการวิชาชีพอาจารย์ ก็ชี้แจงและทำความเข้าใจให้ถูกต้อง

รายบรมณฑ์ที่ 8

อาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลอาจารย์และชุมชนในทางสร้างสรรค์

หากการ

สมាជិកของสังคมให้พึงนึก起ทำสิ่งที่ดี ผู้สอนสังคมนั้นและเกื้อกูลสังคมรอบข้างในวงกว้างที่พาร์ทเนอร์ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจอันจะยังผลให้เพลิดเพลินและศักดิ์สิทธิ์ในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และการพัฒนาสังคม

เช่นนี้

การช่วยเหลือเกื้อกูลอาจารย์และชุมชนในทางสร้างสรรค์หมายถึง การให้ความร่วมมือ แนะนำ แนวทาง ภาษาช่วยเหลือแก่เพื่อนอาจารย์ ทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และภาระงานตามโอกาสอย่างเหมาะสม ทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางปฏิบัติคนปฏิบัติงานเพื่อน นำคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

กิจกรรมที่สำคัญ

1. ให้ความร่วมมือแนะนำ แก่เพื่อนอาจารย์ตามโอกาส และความเหมาะสม ด้วยร่าง เช่น
 - 1.1 ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการ
 - 1.2 ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
2. ให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนอาจารย์ตามโอกาส และความเหมาะสม ด้วยร่าง เช่น
 - 2.1 ร่วมงานกุศล
 - 2.2 ช่วยทรัพย์สื่ออาจารย์เดือดร้อน
 - 2.3 จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือชึ่งกันและกัน
3. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางปฏิบัติคนปฏิบัติงาน ด้วยร่าง เช่น
 - 3.1 ปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
 - 3.2 แนะนำแนวทางป้องกัน และกำจัดมลพิษ

รายบรมณฑ์ที่ 9

อาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติคนในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย หากการ

หน้าที่สำคัญประการนี้ของการศึกษาคือการพัฒนาคนให้มีภูมิปัญญาและรู้จักเลือกวิธีการ นินชีวิตที่ดีงาม ในฐานะที่อาจารย์ เป็นบุคลากรที่สำคัญทางการศึกษา อาจารย์จึงควรในการ ทักษะและพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

เช่นนี้

อนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยหมายถึงการดำเนินกิจกรรม สนับสนุนส่ง ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทยโดยเลือกสรรสิ่งปฏิบัติคน ละเมิดประเพณี ศัพท์ คำศัพท์ ภาษา ละเล่น อาหาร เครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การดำรงชีวิตตน และสังคม

พฤติกรรมที่สำคัญ

- 1 ดำเนินกิจกรรมด้านภาษาบัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เหมาะสมมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 เอกภุคคลในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร
 - 1.2 นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 - 1.3 นำศิษย์ไปศึกษาในแหล่งวิทยาการชุมชน
- 2 มีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการ เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 ฝึกการละเล่นท้องถิ่นให้กับศิษย์
 - 2.2 จัดตั้งชมรม สนใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 2.3 จัดทำพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษา
- 3 สนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่ และร่วมกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนอย่างมีความอ ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 รณรงค์การใช้สินค้าพื้นเมือง
 - 3.2 เผยแพร่การแสดงศิลปะพื้นบ้าน
 - 3.3 ร่วมงานประเพณีของท้องถิ่น

สภาพอาชญากรรมมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ.2549

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. 0-4535-3150-3